

[Kr. Johansen.]

Socialdemokraternes Skyld, at vi ikke fik den lavere Forbrugerpris. Jeg har hørt det tidligere, og det forbavser mig, for det er dog min Opfattelse, at de, der stemmer for en Ordning, har et større Ansvar for denne Ordning end de, der ikke kan være med til at stemme for den. Dersom man havde ønsket at fastholde den lave Forbrugerpris og havde staaet sammen med Socialdemokratiet herom, kunde man have ladet være med at gaa med til Ordningen. Det er dog lidt ejendommeligt at sige, at vi har Ansvaret for det, de andre gennemfører.

Man taler om, hvor ufrit Landbruget er stillet, og man taler ogsaa om, hvordan andre Kredse er tilbøjelige til at forurette Landbruget og sige, at Landbruget egentlig er noget overflødig, som det var bedst at faa afviklet. Saadanne Bebrejdelser skal man i hvert Fald ikke rette mod mig. Jeg ser med meget venlige Øjne paa Arbejdet i Landbruget og Landbrugserhvervet. Dersom jeg skulde starte forfra igen som ung Mand, hvad man jo nu engang ikke kan, skulde det ogsaa være som Landbruger — men det skal jeg ikke opholde mig ved.

Saa siger man, at Landbruget ikke selv er Herre over sin Produktion, at det er Samfundsmagten, der overtager Produktionen og afhænder den, som den finder det mest formaalstjenligt. Jeg tror, det vilde blive lidt indviklet, dersom Landbrugserhvervet under de nuværende Forhold selv skulde til at afsætte sin Produktion. Det er rigtigt, at det er Samfundsmagten som Helhed, der overtager Afsætningen; men jeg tror som sagt, det vilde blive noget indviklet, dersom Landbruget selv skulde til at ordne disse Forhold. Og saa tror jeg een Ting til: at dersom dansk Landbrug skulde det og kunde det, vilde det betænke sig adskillige Gange, inden det fuldstændig forlod det gamle Hovedaftagerland, England, fordi man maaske i Øjeblikket kan faa højere Priser paa andre Markeder. Derfor er det et Spørgsmaal, hvor meget dette i Virkeligheden betyder: at dersom man selv kunde afsætte sin Produktion, vilde man faa højere Priser for den.

Hvad jeg her har beskæftiget mig med, er det væsentlige af det, jeg havde at svare paa, og jeg ønsker som sagt ikke at gøre Debatten længere end nødvendig. Jeg har gjort Rede for mit Partis Synspunkt, som munder ud i, at vi ikke kan stemme for Lovforslagene. Vi vil her ligesom i Folkettinget ved tredie Behandling unnlade at stemme.

Fr. Kristiansen: Jeg ønsker blot at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af det ærede Medlem Hr. Kr. Johansens Udtalelser om, at det var mit Parti, der var Aarsag til, at Forbrugerprisen blev hævet fra 4 Kr. 25 Øre til 4 Kr. 46 Øre. Naturligvis, vi har stemt for det, det er rigtigt, men det var nødvendigt for at faa en Ordning, og det var for os meget vigtigere end den ubetydelige Forskel, der er mellem de to Tal. Dersom vi med vort Kendskab til Udvalgsarbejdet rent sagligt skal bedømme, hvem der har Ansvaret derfor, kan det aldrig blive mit Parti i højere Grad end Socialdemokratiet. Vi ved jo — det nævnte jeg i min første Tale —, hvordan Forholdet var. Socialdemokraterne var gaaet med til 4 Kr. 25 Øre i Forbrugerpris paa Hjemmemarkedet. De var tillige gaaet med til 4 Kr. 60 Øre til Producenterne for Smørret foruden Oliekagetilskuddet. Saa er det, jeg anfører, at dersom dette Oliekagetilskud blev anvendt til Producenterne, var der lige saa mange Penge i det, som behøves for at faa Producentprisen op i 4 Kr. 80 Øre — det Grundlag, vi stod paa. Og hvad Flæsket angaar, var der næsten ingen anden Forskel — hvorvidt der var en Smule Forskel paa det daværende Tidspunkt, tør jeg ikke udtale mig om — end 10 Øre paa Forbrugerprisen. Til Gængæld var der saa 40 Øres Forskel paa Eksportprisen, idet vi ønskede, den skulde være 3 Kr., medens det ærede Medlems Parti stod paa de 2 Kr. 60 Øre. Men saa er det, jeg ikke kan forstaa, at Socialdemokratiet ikke forlod den Linie, det var inde paa med Hensyn til en Særlovgivning for Oliekagernes Vedkommende, og gik over paa vor Linie, som vilde sikre det mindre Landbrug en god Betaling for Flæskeproduktionen, der jo er en af det mindre Landbrugs største og mest indbringende Produktioner.

Det var bare det, jeg vilde anføre. Jeg tror, at man, naar vi hver for sig nøgternt overvejer dette, vil kunne give mig Ret i mit Standpunkt.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Jeg vil blot gøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen, at jeg tror, han i nogen Grad misforstod mig med Hensyn til det, jeg sagde om det betimelige i at give Husmændene en særlig Fortrinsstilling med Hensyn til Importen. Nu siger det ærede Medlem, at det er sagligt forsvarligt at hjælpe de smaa Brugs Økonomi over for de store. Det var slet ikke det, jeg var inde